

PREVEDENO NA HRVATSKI – PISMO 41 PRVOM PREDsjedNIKU SAD-a GEORGE BUSH-u,
piše Mile Boban 18 sije nja 1990.

7. srpnja 2019.

[Prilažem link pisma na engleskom jeziku.](#)

Kliknite na link

Mile Boban
P. O. Box 161263
Austin, Texas 78716
18. sije nja 1990

Predsjednik George Bush
Ured predsjednika 1600 Pennsylvania Avenue,
NW. Washington, D.C. 20500

Poštovani gospodine predsjedni e,

“Naša zemlja! U njezinom saobra aju s drugim/stranim narodima ona ne može biti uvijek u pravu! Ali ona je naša zemlja, bila u pravu ili krivu”. Stephan Decatur 1779-1820

Imaju i u vidu tu diktaturovu definiciju nacionalnosti i Vašu “DOSTA JE DOSTA” u pomaganju svrgnu a režima generala Manuela Antonia Noriege, pišem Vam ovo pismo kako bih izložio neke doga aje koji se dešavaju u takozvanoj Jugoslaviji.

HRVATSKO ISKUSTVO

U svojoj dugoj i slavnoj povijesti Hrvati nisu imali tako tužan i tragi an život kao što je to bio slu aj od po etka života s drugim slavenskim narodima u zajedni koj državi Jugoslaviji. Od njezina nastanka 1918. godine, napetosti izme u ovih raznovrsnih naroda eskalirale su do to ke da je krvoproli e bilo neizbježno za vrijeme Drugog svjetskog rata. Da bi se izbjeglo daljnje krvoproli e u toj regiji postoji samo jedno rješenje: raspuštanje Jugoslavije i priznavanje suvereniteta svih slavenskih naroda na jugu. Sjedinjene Države podržale su razdvajanje Norveške i Švedske 1905. godine, priznaju i njihov suverenitet. Od tada te dvije zemlje ne samo da žive u miru, nego su dobri susjedi. To može biti isto izme u slavenskih naroda na jugu ako Sjedinjene Države podrže njihove nezavisnosti. Ako ne, neka se glasno i jasno kaže da e daljnje krvoproli e biti na rukama ameri kog State Departmenta. Sudbina, ako ne i sami opstanak Hrvatskog naroda, bila je u tome što su velike sile, kao što su Sjedinjene Ameri ke Države, one koje ne samo da kontroliraju nego i ine sudbinu manjih naroda.

HRVATSKA: JEDINI PUT

Rođen sam u zemlji koja je tijekom svih stoljeća njezina postojanja, između ostalog, imala svoj status nacionalnosti, odnosno vlastiti jezik i kulturu. Svojom lijepom ljepotom sam se neizmjerljivo zaljubio u nju. Uz nepravdu koju su joj stavili Versajski ugovori (1919.) i Jalta (1945.), povezuju i tri glavna različitih naroda u jednu državu, postajem veliki rodoljub i vrlo uvrijeđen kada me netko nazove zlim imenom "Jugoslaven". Zapisi u američkim arhivima pokazuju koliko je američko ministarstvo za državljanstvo uvrijedilo poštenih, vrijednih i uljudnih Hrvata stavljajući i u njihove Potvrde za Državljanstvo i u njihove Putovnice to zlo i mrsko ime "Jugoslaven". Kristalno je jasno da takvo državljanstvo ne postoji.

HRVATSKA STVARNOST

Hrvatska se sastoji od tri pokrajine. Obalno područje, nazvano Dalmacija, koje se nalazi između Jadranskog mora na jugozapadu. Na sjeveru graniči s Mađarskom, Bosnom i Hercegovinom. Dinarske Alpe se protežu kroz središte Hrvatske. Hrvatska je počela naseljavati ovu zemlju tijekom 600-ih godina. Hrvatska je bila neovisna do otprilike 1100. kada je "PACTA CONVENTA" stupila na snagu između mađarskih i hrvatskih feudalaca, Hrvatska je postala dijelom Mađarske. 1526. godine Habsburgovci se stekli kontrolu nad Mađarskom i Hrvatskom i tako je postala Austro-Ugarska Monarhija. Tijekom tog Saveza s Austro-Ugarskom Hrvatska je mnogo trpjela; politički, ekonomski, ali uglavnom najviše nacionalno. Isto se može reći i za druge narode Austro-Ugarske Monarhije.

Poslije dvadesetog stoljeća postojala je snažna potreba za udruživanjem sa Slovencima, Srbima, Hrvatima i drugima kako bi se suprotstavili i bolje se borili protiv austrougarske hegemonije i klanstva. Može se reći da su dr. Ante Trumbić, Franjo Supilo i Ivan Meštrović bili utemeljitelji Jugoslavije (sva tri Hrvata). Bili su oduševljeni državnom federacijom između južnih slavenskih naroda. Za taj cilj, svrhu oni su 1. svibnja 1915. stvorili u Parizu, "Jugoslavenski odbor", kojeg su tijekom Prvog svjetskog rata znatno pomogle Savezničke Snage. Kako je Austro-Ugarska izgubila Prvi svjetski rat, 1914-1918, ishod je rezultirao ujedinjenjem Hrvatske, Makedonije, Crne Gore, Srbije i Slovenije u Kraljevinu Slovenaca, Hrvata i Srba.

NEPOSREDNI REZULTATI

Da bi pokazali tko je "šef", srpski vojnici su 3. prosinca 1918., prvog dana zajedničke države, otvorili vatru i ubili desetke Hrvata u mirnim demonstracijama u Zagrebu. Dok su Hrvati i Slovenci tražili objašnjenje, "zašto braća Srbi ubijaju svoju braću u Hrvate"?, Srbi su zauzeli visoke položaje u novoj državi Jugoslaviji. Svi važniji državni položaji odmah su bili ispunjeni Srbima, dok su Slovenci i Hrvati bili izostavljeni. Tako su započela srpska ugnjetavanja i potiskivanja slovenskog i hrvatskog nacionalnog pitanja u novoj državi Jugoslaviji. Zbog toga su Slovenci i Hrvati dočekali Hitlerov napad na Jugoslaviju 6. travnja 1941. godine, isto kao što su Panamci 21. prosinca 1989. dočekali pozdravili napad SAD-a na generala Manuela Antonio Noriega. Dana 10. travnja 1941. Hrvati su jednostavno iskoristili priliku i političku situaciju tog vremena i proglasili svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku, kao što je i panamski narod u Panami iskoristio istu situaciju pod vašim vodstvom i posredovanjem Sjedinjenih Američkih Država, kojima ste vi bili predsjednik.

UNUTARNJE POSLOVE

Hrvatska je, međutim, postojala i nastojala s posebnim naporima pružiti građanima mir, sigurnost i moralni život. Nažalost, to je bilo vrlo teško i gotovo nemoguće s tolikim brojem vojski koje su se na njezinu tlu borile svaka prema svojim političkim i ideološkim ciljevima. Svi su tražili svoja prava u raznim buntovnim skupinama koje su napadale Novu Hrvatsku Državu. Dok je jedan tražio pomoć od saveznika (Draža Mihailović), a drugi iz Moskve (Tito), hrvatski narod imao je samo jedan izbor – da se sam brani.

HRVATSKA VANJSKA POLITIKA

Hrvatska je dosljedno tražila dobre veze i odnose sa Sjedinjenim Američkim Državama. Za to ima dva razloga:

A. Od samog početka američkog života vidljiv je hrvatski trag istraživanja. Pogledajte riječ "CROATOAN" na otoku Roanoke i otoku zagonetka koje se riješiti jednom zauvijek.

B. Hrvatski narod je tradicionalno demokratski narod – kao što su i Amerikanci – sa svojim zapadnim utjecajem i civilizacijom. Postoji veliki broj američkih državljana Hrvatskog podrijetla u SAD-a. Tijekom američkog razvijanja/developments oni su se integrirali u život američkog društva i time doprinijeli svoj hrvatski dio u razvitku američkog mozaika, zajedno s europskim i drugim narodima širom svijeta. Tijekom Drugog svjetskog rata Hrvatska je bila između “ekipa i nakovnja”. S jedne strane bili su njezini pokvareni i himbeni saveznici: Njemačka i Italija, kojima je za sigurnost njihovih manjina u Hrvatskoj – kao što to i tadašnja Vlada Sjedinjenih Država štite svoje građane u inozemstvu – pomogao Poglavljenik dr. Ante Pavelić i hrvatska vlada. S druge strane, Rusija i zapadni saveznici su pomagali svrgnutoj i prognatoj jugoslavenskoj vladi u Londonu, koja je zapravo pomagala etnicima Draže Mihailovića. Sada znamo da je Mihailoviću pružena ta podrška kao dio plana za odgodu njemačkog napada na Rusiju kako bi se Hitler što više razbjescio. Kasnije su saveznici prebacili svoju pomoć Titovim komunističkim partizanima. Budući da je pravi razlog podrške Mihailoviću i Titu bio skriven u američkim i britanskim organizacijama tajnih službi, za njih je postao jednostavan zadatak da imaju primarni cilj boriti se protiv Hrvatske Države i to vrlo lako je prodati saveznicima kao borbu protiv Nacizma i Fašizma. Sada znamo da je i Hrvatska znala da su obojica, tj. USA i Britanci bili vrlo intenzivni suradnici nacizma i fašizma. U Hrvatskoj nije bilo fašističke ili nacističke organizacije prije ili za vrijeme rata.

Hrvatska je bila saveznik Njemačke i Italije koje su bili u ratu sa Sjedinjenim Državama. I Njemačka i Italija danas su saveznici Sjedinjenih Država. Poglavljenik dr. Ante Pavelić, predsjednik Nezavisne Države Hrvatske, nije imao izbora nego proglasiti rat Sjedinjenim Američkim Državama 14. prosinca 1941., smatrajući da će SAD priznati Hrvatsku kao nezavisnu zemlju. Ova objava rata nije bila ništa više nego jedan simbolični čin prema diplomatskom cilju koji je propao, dok Vijetkong proglašava rata Sjedinjenim Državama u ožujku 1968. je bio uspješan. Taj diplomatski potez Vijetkonga prisiljava Sjedinjene Države da priznaju Vijetkong kao suverenu i neovisnu državu, prisiljavajući američki pregovarački tim pod vodstvom Henryja Kissingera da sjedne s timom Vijetkonga kako bi pregovarao o uvjetima mira. Isto bi to tako bilo da su Sjedinjene Države priznale Hrvatsku Državu kao suverenu i neovisnu zemlju.

HRVATSKA ISTINA KORISTI SAD-u

Od stvaranja jugoslavenske države (1918.), Srbi su se pretvorili u Jugoslavene i tako varali Sjedinjene Države u svim područjima: političkim, ekonomskim, kulturnim i prirodno nacionalnim. Sve informacije poslane u svako jugoslavensko veleposlanstvo, konzulate i agencije diljem svijeta poslane su putem i iz Beograda. Službene pozicije držali su Srbi koji su u ime Jugoslavije promovirali “Veliku Srbiju”. Slovenci, Hrvati i drugi nisu mogli mnogo toga učiniti u političkoj sferi. Takvo stajalište je trajalo tijekom prve monarhijske Jugoslavije (1918-1941) i nastavilo se za vrijeme komunističke Jugoslavije (1941 – do danas). U nekoliko navrata oba su režima zauzela stavove koji su u izravnoj suprotnosti s interesima i stavovima Sjedinjenih Država. Lako je bilo dokazano da Sjedinjene Države nisu imale koristi od podrške Jugoslavije. Naprotiv, Hrvatska je cijenjena kao vjerni saveznik i glasala bi rame uz rame s Kanadom, ujedinjenim kraljevstvom, Australijom, Francuskom, Njemačkom, Italijom, Izraelom i drugim zemljama koje bi podržale interese Sjedinjenih Američkih Država. Titov formalan prekid s Staljinom 1948. nije bio ništa drugo nego unutarnji, a ne ideološki spor. Politika SAD-a podržala je ovaj prekid ulijevanja milijardi američkih poreznih dolara u Jugoslaviju. Američka vlada bila je uvjerena da bi mogla prisiliti Tita kroz ogromne pomoći i zajmove za poštene pregovore sa SAD. Tito je vrlo dobro znao što Washington želi i prodao je SAD-u pod sloganom da “Smrt plaća sve dugove”. Zbog toga, mnogim Hrvatima se činilo, Sjedinjene Države nastaviti će podržavati Jugoslaviju s nadom da će ona njima taj novac povratiti. Sjedinjene Države pomogle su i podržavale mnoge bivše režime i diktature koje sada napuštaju zbog političkih, socijalnih i ekonomskih potreba danas. Iz istih razloga, može se uzeti u obzir da je sada došlo vrijeme da Sjedinjene Države napuste Jugoslaviju. To bi bilo zadovoljavajuće ohrabrenje za sve Hrvate.

HRVATSKI RAZVOJ

Nedavni događaji u komunističkim državama otvorili su nove misli u Hrvatskoj. Uspostavljaju se politički pokreti s demokratskim programima. Hrvati su u pokretu i čekali ovu priliku od kraja Drugog svjetskog rata. Jedina i najgora stvar koja se može dogoditi Hrvatima je umješnost SAD-a između

Hrvata i Jugoslavena, u kojoj bi za sigurno SAD i svakako bio na jugoslavenskoj strani, ime se ponovno guše težnje Hrvatske za samoodređenjem.

ZAKLJUČAK

- 1.) Suprotna američka politika prema Jugoslaviji od 1945. razvila se dijelom zato što Hrvati žele svoju vlastitu i slobodnu demokraciju, svoju slobodu i svoju samoupravu.
- 2.) Jugoslavija će biti stalna prijateljica miru i stabilnosti dobrih odnosa između Hrvata i drugih naroda.
3. Izravni i neposredni razgovori između SAD-a i Hrvatske Demokratske Zajednice i političkih vođa u progonstvu od velike su važnosti. Za buduće strateške proračune između Istoka i Zapada, Hrvatska bi trebala biti uključena kao što je bila u prošlosti.
- 4.) Pristanak/privola SAD za Hrvatsku Neovisnost daleko bi krenulo prema izjavi da sve osobe u Europi moraju biti slobodne ili da se Europa ne može nazvati slobodnom. Bez slobodne Hrvatske nema slobodne Europe.
- 5.) Hrvatska će pomoći američkim poreznim obveznicima da vide povratak svojih poreznih dolara koji se budu koristili za dobrobit građana Hrvatske.
- 6.) U interesu novih političkih, ekonomskih i nacionalnih dogovora u Europi, SAD mogu napustiti svoju prijašnju politiku prema Jugoslaviji. Hrvati ne će dopustiti da se povijest ponovi na negativan način kao što je to bio slučaj s američkim Indijancima. Mi ne ćemo i ne želimo biti folklorni Hrvati bez identiteta. Želimo biti odgovorni, produktivni i slobodni ljudi s vlastitim identitetom. U više od trinaest stoljeća hrvatske opstojnosti Hrvatska je preživjela sve vrste potiskivanja i ugnjetavanja. Sigurno će i ona preživjeti i ove, jer **“MI SMO LJUDI”** koji znaju kako se boriti, živjeti i, ako je potrebno, umrijeti za našu domovinu.
- 7.) U pokušaju mirnog i demokratskog procesa odvajanja Hrvatske od Beograda, Jugoslavija će upotrijebiti vojnu silu kako bi slomila hrvatski nacionalni pokret. To će biti ukinjeno ne kako bi se sačuvao “komunizam”, nego pokušao razbiti žarku želju da hrvatski narod bude gospodar sam sebi. Molimo vas, gospodine predsjedniče, da pozovete sve Jugoslavena da polože oružje i podrže nacionalno priznanje Slovenaca, Hrvata i drugih kao što ste to učinili u Rumunjskoj u prosincu prošle godine.
- 8.) U tako značajnom i povijesnom vremenu, da ne bi bio zaveden informacijama koje dolaze iz Beograda, molimo Vas da gospodin predsjednik nazove bilo koju hrvatsku organizaciju u Sjedinjenim Državama ili negdje drugdje. Osobno predlažem kontakt s dr. Franjom Tuđmanom, predsjednikom Hrvatske Demokratske Zajednice (H.D.Z. ili C.D.U.).
- 9.) Ako se odlučite ne podržati Hrvatsku, molimo vas u interesu dobrog razumijevanja između američkog, slovenskog, albanskog, makedonskog i hrvatskog naroda da se ne miješate u unutarnje sukobe koji će se za sigurno dogoditi u bliskoj budućnosti.
- 10.) Gospodine predsjedniče, cilj ovog pisma je ukazati na povijesnu priliku za hrvatski narod da ostvari svoju Državu Hrvatsku. Hoće li ona biti neovisna između utjecaja Istoka i Zapada? To nije jedina briga. Istina je da će ona biti nezavisna od Beograda, što znači i jugoslavenskog utjecaja. Tek tada će svijet saznati da su hrvatski politički i nacionalistički zatvorenici bili i još su uvijek uokvireni, optuženi, osuđeni i zatvoreni u stranim zemljama.
Gospodine predsjedniče, moja obitelj i ja vam želimo, vašoj supruzi Barbari i cijeloj vašoj upravi uspješnu i produktivnu 1990. Godinu!
Iskreno, Sincerely
Mile Boban.